

Magdalena Szewczyk, Witold Szmukier, Stanisław Koziół

Ujazd, gm. Iwaniska, woj.
tarnobrzeskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 319-320

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto częściowo zachowane odcinki fragmentów kamiennych należących do muru obronnego. Odcinki te, położone we wschodniej części badanego rejonu tworzyły łamaną linię murów, dostosowaną prawdopodobnie do zabudowy średniowiecznej miasta. Nawarstwienia odsłonięte w trakcie prac badawczych datowano na podstawie znalezionej materiału zabytkowego na wiek XIX i XX, co było wynikiem wyburzenia istniejącej tu linii muru i lokalizacji czynszowej zabudowy XIX-wiecznej. Oprócz najczęściej występujących ułamków naczyń glinianych, kamionki i szkła datowanych na wiek XIX i XX występowały także pojedyncze fragmenty ceramiki z wieku XV oraz fragment fajki datowanej na wiek XVII.

Badania będą kontynuowane.

UJAZD, gm. Iwaniska
woj. tarnobrzeskie

Kierownictwo Odnowienia
Zamku Królewskiego
na Wawelu

Badania prowadzili mgr Magdalena Szewczyk /autorka sprawozdania/ i mgr Witold Szmukier, pod kierunkiem mgr Stanisława Kozieła. Finansowało Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu. Czwarty sezon badań. Ruiny zamku Krzyżtopór z I połowy XVII wieku.

Badania archeologiczne wchodziły w skład szeroko zakrojonej akcji konserwatorskiej. Prace wykopaliskowe koncentrowały się w obrębie kilku dziedzińców wewnętrznych i na bastionie północnym. Zmierzano one do uchwycenia pierwotnego poziomu podworców oraz wspomnianego bastionu. Miały na celu odsłonięcie przebiegu półki wraz z przedpiersiem na murach kurtynowych i pozostałych bastionach dla rekonstrukcji zburzonego muru barku bastionu północnego. W 25 wykopach sondażowych nie stwierdzono żadnych bruków czy posadzek, natomiast charakterystyczna warstwa humusu wyznacza XVII-wieczny poziom użytkowania. Na dziedzińcu głównym zalegała ona nad calcem, wykazując spadek w kierunku północno-zachodnim, zgodny z ukształtowaniem podłoża skalnego. Na dziedzińcu bocznym pod warstwą humusu zalegały miejscami wyrównawcze warstewki gruzu, będące pozostałością z placu budowy.

Badania dokonane na bastionach ujawniły poszukiwaną półkę i przedpiersie, które było prawdopodobnie nakryte zwieńczeniem. Dowodzą tego liczne detale płaskowca znalezione na wtórnym złożu.

Ponadto w narożnikach bastionów odkryto fundamenty wieżyczek strzelniczych wzbogacając zasób elementów do pełnego odtworzenia systemu fortyfikacyjnego zamku.

Z zabytków ruchomych wyróżniają się liczne fragmenty kafli w tym jeden z herbem "Radwan", jakim pieczętowała się współfundatorka zamku - Zofia Cikowska-Ossolińska, a nadto liczne fajki z wieku XVIII i wieku XIX oraz część zdobnej ośmiobocznej wazy barokowej.

WĄCHOCK
woj.kieleckie

patrz
wczesne średniowiecze

WŁOCŁAWEK
ul.św.Jana

patrz
późne średniowiecze

WOJSŁAWICE, gm.Zduńska Wola
woj.sieradzkie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Łodzi

Badania prowadził mgr Jerzy Augustyniak. Finansował Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków. Pierwszy sezon badań. Dwór obronny /XVI w./.

W dużym kompleksie majątkowym, z którego do dziś dotrwały, dwór XIX-wieczny i pałac z XX wieku oraz budynki gospodarcze, na jednym z trzech stawów hodowlanych znajduje się wyspa o wymiarach 40 x 50 m, a na niej resztki dworu obronnego. Obiekt ten był dotychczas nieznan.

W wyniku badań przekopano łącznie 90 m², stwierdzono iż dwór był budowlą na planie zbliżonym do kwadratu /22 x 23 m/ z wejściem od strony wschodniej. Południową część założenia zajmowały dwa pomieszczenia o wymiarach 5,5 x 7,3 m i 5,5 x 10 m. Podział części północnej nie został jeszcze rozpoznany.

Materiał ruchomy stanowiły nieliczne ułamki ceramiki nowożytnej, znaczna ilość fragmentów naczyń szklanych oraz kości zwierzęce. Znalaziono również fragment karwasza.

W czasie prac wykonano dokumentację fotogrametryczną obiektu.